

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/232/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415204140
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415204140.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: G. F., U.. XX.XX.XXXX, R. G. U. O. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47233516, v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) žalobcu ako dlžníka č. č. 8200049949 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.09.2012 je neplatná.

II. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 13.11.2015 sa žalobca voči žalovanému vo veci samej domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) žalobcu č. 8200049949 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.09.2012 (ďalej len „DoZzM“) je neplatná, ako aj náhrady trov konania.

Zároveň sa formou predbežného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa priamo alebo sprostredkovane výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z DoZzM a uloženia povinnosti zamestnávateľovi žalobcu: OMNIKO, s.r.o., so sídlom J. Ťatliaka 1785/6, Dolný Kubín, IČO: 36414263, zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa DoZzM.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 19.09.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200049949 (ďalej len „ÚZ“) a spolu s ňou aj rozhodcovskú zmluvu č. 8200049949 (ďalej len „rozhodcovská zmluva“) a DoZzM).

V ÚZ sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi sumu 1.500,- eur s tým, že žalobca mu je povinný vrátiť sumu 3.375,54 eura, a to v 42 mesačných splátkach po 80,37 eura. V ÚZ bola uvedená úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a RPMN za úver 65,35 %. Podľa žalobcu ÚZ obsahuje ustanovenia, ktoré sú absolútne neplatné, a to najmä ustanovenie o výške „dohodnutého“ úroku, za ktorý sa poskytuje úver, ktorá je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi a dala by sa použiť ako podporná definícia niektorých pojmov trestných činov. Poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) platného k 19.09.2012 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012 sp. zn. 5Cdo/26/2011. Úrok „dohodnutý“ v ÚZ je v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle ust. § 39 OZ neplatný a žalovaný nemôže od žalobcu na jeho základe požadovať uhradenie žalovanej čiastky. Podľa štatistických údajov zverejnených na webovej stránke NBS bola priemerná sadzba úrokov v predmetnom období na nové úvery vo výške 11,91 % ročne, čo je viac ako päťnásobne menej ako úrok „dohodnutý“ medzi žalobcom a žalovaným. Vyššie uvedené skutočnosti o neplatnosti dojednaní ÚZ je potrebné aplikovať aj na ustanovenie o zmluvnej pokute, a to bez ohľadu na to, či mohla nastať povinnosť na úhradu zmluvnej pokuty až po trojmesačnom omeškaní, ktorá je neprímerane vysoká, pretože v podstate dosahuje výšku požičanej čiastky a z toho dôvodu je toto ustanovenie zmluvy v zmysle ust. 53 ods. 5 OZ neplatné.

Rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná v zmysle ust. § 37, § 39 a § 53 OZ a teda rozhodcovský súd nemôže na jej základe konať, pretože obsahuje neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 OZ, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a to z toho dôvodu, že možnosť výberu súdu, ktorá je ponechaná žalobcovi, je len zdanlivá, keďže v prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, v čom tkvie nekalá povaha dojednania o možnosti riešenia sporov. Rozhodcovská zmluva nebola uzatvorená slobodne, s jej obsahom nebol žalobca vôbec oboznámený a svojím obsahom ako aj účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že sa číselne zhoduje s ÚZ, ako aj na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je vyhotovená vo forme predtlačeneho formulára, ktorý vyplnil žalovaný a žalobca ho len podpísal. Poukázal na opakujúcu sa a jednotnú rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, odmietajúcich vôbec vydať poverenie na vykonanie exekúcie v prípadoch exekučných titulov vydaných rozhodcovskými súdmi a zároveň na stále častejšie zastavovanie exekučných konaní vedených na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných na základe neplatných rozhodcovských zmlúv, resp. doložiek.

Súčasťou ÚZ bola aj DoZzM slúžiaca tiež na zabezpečenie pohľadávky, ktorú musel žalobca podpísať a ktorú nesmel podľa jej čl. V pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. Podľa čl. I DoZzM sa pohľadávkou rozumejú pohľadávky žalovaného voči žalobcovi tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalobcovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, náklady, ktoré žalovanému preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči žalobcovi a ďalšími pohľadávkami žalovaného voči žalobcovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Žalovaný prostredníctvom spoločnosti ANACO s.r.o., so sídlom Miletičova 1, Bratislava, IČO: 35691816, požiadal zamestnávateľa žalobcu, obchodnú spoločnosť OMNIKO, s. r. o., so sídlom J. Ťatliaka 1785/6, Dolný Kubín, IČO: 36414263, o vykonávanie zrážok zo mzdy dlžníka pri uspokojení pohľadávky žalovaného vyplývajúcej z ÚZ. DoZzM bola jednou z podmienok žalovaného pre uzavretie ÚZ, ktorá bola žalobcovi predložená spolu s ÚZ a jej nepodpísanie by spôsobilo neuzavretie predmetnej ÚZ. Žalobca nijakým spôsobom nemohol podpísanie DoZzM vylúčiť. DoZzM bola vopred predformulovaná poskytovateľom úveru, vzorovo vypracovaná a predložená a na jej podpísanie bolo viazané poskytnutie finančných prostriedkov vyplývajúcich z ÚZ, žalobca teda zabezpečil v prospech žalovaného svoj záväzok splácať úver krajne nevýhodným spôsobom, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou ÚZ. Na základe DoZzM musí zamestnávateľ žalobcu vykonávať žalobcovi zrážky zo mzdy. Už samotné zabezpečenie záväzku žalobcu ako dlžníka vopred predpísanou DoZzM predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Týmto na základe neobmedzenej vôle môže žalovaný od žalobcu vymáhať dlh, ktorý neexistuje. Bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia žalobcu do pozície, kedy tento stráca právo disponovať so svojím príjmom ako so svojím majetkom, a to bez akéhokoľvek právneho základu. Súdne konanie o určenie neplatnosti ÚZ a DoZzM môže trvať niekoľko mesiacov a možno rokov, počas ktorých bude zamestnávateľ žalobcu musieť, rešpektujúc tak uzavretú DoZzM a § 551 ods. 2 OZ vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu. Každým mesiacom sa tak môže žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Zamestnávateľ žalobcu nie je povinný skúmať platnosť, resp. neplatnosť DoZzM a už vôbec nie platnosť samotnej ÚZ. Uzatvorená zmluva poskytuje žalovanému priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Vzhľadom na uvedené pokladá DoZzM za neplatnú minimálne pre jej rozpor s dobrými mravmi. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina (ďalej len „SRS“) vydal v právnej veci terajšieho žalovaného ako žalobcu, proti terajšiemu žalobcovi ako žalovanému, v konaní o zaplatenie pohľadávky vo výške 2.447,04 eura s príslušenstvom dňa 28.04.2014 pod sp. zn.: RK-PC-719/14-EK rozhodcovský rozsudok na základe žaloby z 25.02.2014, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny, zmluvnej pokuty, úroku z omeškania, poplatku za rozhodcovské konanie a trov právneho zastúpenia. Predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný v zrýchlenom konaní v zmysle čl. 15 Rokovacieho poriadku a žalovaný ho spolu s prílohami prevzal 09.05.2014. Proti uvedenému rozhodcovskému rozsudku podal žalobca žalobnú odpoveď, na základe ktorej bol v zmysle ust. čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku tento rozsudok zrušený. Následne vydal SRS dňa 04.12.2014 pod sp. zn. RK-PC-719/14-EK rozhodcovský rozsudok, ktorým žalobe opätovne v celom rozsahu vyhovel. Predmetný rozsudok bol napadnutý žalobou na zrušenie rozhodcovského rozsudku, o ktorej bolo vedené na Okresnom súde Dolný Kubín konanie pod sp. zn. 9C/6/2015, pričom táto bola, po doručení vyjadrenia žalovaného v tom zmysle, že podľa ust. § 243d

Exekučného poriadku možno exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona a na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, zobrať v celom rozsahu späť.

Naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil tým, že žalovaný sa od neho domáha uspokojenia svojej nezákonnej pohľadávky na základe DoZzM, ktorá bola uzavretá zo strany žalobcu, ktorý je spotrebiteľom, nedobrovoľne a táto je okrem iného pre okolnosti uvádzané v tejto žalobe rozporná s dobrými mravmi a zabezpečuje pohľadávky z neplatnej zmluvy.

Uznesením z 20.11.2015 č. k. 5C/232/2015-14 tunajší súd v celom rozsahu vyhovel žalobcovmu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a uložil jednak žalovanému povinnosť zdržať sa priamo alebo sprostredkovane výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z DoZzM a tiež aj zamestnávateľovi žalobcu OMNIKO, s.r.o., so sídlom J. Ťatliaka 1785/6, Dolný Kubín, IČO: 36414263, povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa DoZzM. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline z 29.02.2016 č. k. 5Co/54/2016-31.

Súd konal a na pojednávaní 27.04.2016 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovaného (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčast' ospravedlnil, žiadajúc žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Žalobca na pojednávaní 27.04.2016 vypovedal, že v čase, keď bral od žalobcu úver, bol značne zadlžený, lebo bol gambler a súrne potreboval peniaze. Preto využil ponuku žalovaného a neriešil vtedy, že tam bol moc vysoký úrok. ÚZ pred podpisom neprečítal a neprečítal si ani žiadnu listinu, ktorú pri uzatváraní ÚZ podpisoval. Pani, ktorá s ním danú záležitosť riešila, mu povedala, že všetky papiere, ktoré mu dala na podpis, musí podpísať, lebo inak mu úver nemôže byť poskytnutý. Pri uzatváraní ÚZ jednal s p. C. a zmluvu aj podpisoval u nej doma v T. M.. Až následne si ju prečítal a zistil, že v jej nej neprimerane vysoký úrok, ktorý bol veľmi vysoký. Nejde mu do hlavy, ako mu vôbec mohli dať úver, keďže bol vedený v registri dlžníkov. Ako gambler bol dosť zadlžený. V tom čase mohol mať dlhy vo výške cca 10.000,- eur, napr. v spoločnostiach Home Credit, Cetelem a v ďalších. Ohľadne splácania ostatných dlhov z daného obdobia sa dohodol so všetkými veriteľmi, okrem žalovaného a tieto dlhy si už vyplatil. Aj v súčasnosti má dlhy, a to dlh z hypotéky, ktorú bral so svojou manželkou a ešte plus jeden úver, ktorý brali na zariadenie domácnosti. Z úveru, ktorý mu žalovaný poskytol v sume 1.500,- eur a ktorá mu bola v takejto výške v celom rozsahu poukázaná na jeho účet, doposiaľ splatil niečo vyše 900,- eur, asi 920,- eur. Žalovaný však od neho požaduje ešte ďalších okolo 3.300,- eur. Už by takú zmluvu, akú podpísal so žalovaným, nikdy nepodpísal. Žalovaný požiadaval aj jeho zamestnávateľa o vykonanie zrážok zo mzdy. Na základe tejto žiadosti mu zamestnávateľ doposiaľ nevykonával žiadnu zrážku, pretože vykonávanie bolo pozastavené z dôvodu nariadenia predbežného opatrenia. Predložil listinu zástupcu žalovaného z 27.01.2014 označenú ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“, v ktorom tento vyčíslil dlžnú sumu na 2.940,03 eura.

Žalovaný sa k veci samej bližšie nevyjadril, akurát v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Z jeho odvolania z 15.12.2015 voči prvostupňovému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia vyplýva, že žalovaný považuje predmetnú DoZzM za platnú, keď argumentoval, že v dôsledku uznesenia o nariadení predbežného opatrenia bola žalovanému odňatá zákonná možnosť požadovať vykonanie zrážok zo mzdy aj v rozsahu tej časti splátok, ktorá zodpovedá napr. splácaniu istiny úveru. Tiež uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom, kde podmienky vykonávania zrážok zo mzdy sa spravujú ustanoveniami zákona.

Ešte pred samotným posúdením vecnej dôvodnosti podanej žaloby sa súd najprv zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení ako procesného predpokladu úspešnosti žaloby a dospel k záveru, že tento je daný. Práve určovací žaloba v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. deklarujúca neexistenciu práva, resp. právneho vzťahu, je v danej situácii vhodným (tým najoptimálnejším) prostriedkom umožňujúcim zabrániť ďalšej realizácii zrážok zo mzdy žalobcu, keďže v prípade absolútnej neplatnosti žalobou napadnutej DoZzM ako právneho úkonu tvoriaceho súčasť uzavretej ÚZ, ktorou si žalovaný ako veriteľ chcel zabezpečiť uspokojenie svojej pohľadávky

voči žalobcovi ako dlžníkovi, takýmto spôsobom nebude môcť úspešne požadovať jej uspokojenie a platiť mzdy žalobcu nemôže realizovať uspokojovanie pohľadávok veriteľa prostredníctvom takéhoto neplatného zabezpečovacieho inštitútu. Platná dohoda o zrážkach zo mzdy je nielen zabezpečovacím prostriedkom, ale na rozdiel od iných zabezpečovacích prostriedkov zabezpečuje aj uspokojenie peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Práve požadovaným určením sa odstraňuje spornosť otázky platnosti žalobou napadnutej DoZzM, ktorú žalovaný na rozdiel od žalobcu zrejme považuje za platný právny úkon, keďže na jej podklade požiadal prostredníctvom spoločnosti ANACO s.r.o. Bratislava, Miletičova 1, konajúceho v mene žalovaného, zamestnávateľa žalobcu listom zo 17.08.2015 o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. Vďaka predmetnej DoZzM žalovaný s odstupom takmer 3 rokov po uzavretí ako ÚZ, tak aj DoZzM pristúpil k uspokojeniu pohľadávky, ktorú má mať voči žalobcovi, práve na podklade predmetnej DoZzM bez toho, že by vôbec preukázal jej existenciu a uplatnenú výšku, ktorú v žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy vyčíslil ku dňu 17.08.2015 sumou až 2.872,29 eura. Daný zabezpečovací prostriedok predstavuje veľmi „silnú zbraň“ v rukách veriteľa umožňujúcu jej zneužitie a vymoženie od dlžníka aj pohľadávky, ktorej existencia nebola podrobená súdnemu prieskumu, teda umožňuje „vymoženie“ aj neexistujúcej pohľadávky. Namiesto toho, aby veriteľ bol nútený preukázať jej existenciu (v súdnom konaní ako žalobca nesúci v tomto smere dôkazné bremeno) a nakoľko táto pohľadávka má mať základ v spotrebiteľskej zmluve, súčasne aj toho, že táto nie je ku dňu podania žaloby premlčaná, žalovaného postup, ktorým požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, tento naopak núti dlžníka - spotrebiteľa (slabšiu stranu), ak tento chce zabrániť nepriaznivým dôsledkom veriteľovho postupu na svoju majetkovú sféru, žalovať takéhoto veriteľa a dokazovať neexistenciu vymáhanej pohľadávky. V prejednávanej veci sa žalobca začal brániť voči postupu žalovaného po tom, ako žalovaný pristúpil k realizácii tohto zabezpečovacieho a súčasne aj uspokojovacieho inštitútu už zmienenou žiadosťou zo 17.08.2015. Ako už bolo uvedené, vyhovie takejto žalobe je spôsobilé do budúca zabrániť žalovanému v možnosti vymôcť si na podklade DoZzM akékoľvek plnenie záväzku od žalobcu z predmetnej ÚZ, medzi účastníkmi sporného minimálne čo do jeho výšky. Aj v kontexte uvedeného postupu žalovaného je požadované určenie spôsobilé do budúca zabrániť v realizácii zrážok zo mzdy žalobcu. Ak žalovaný je presvedčený o existencii svojej pohľadávky a súčasne, že táto nie je premlčaná, má naďalej možnosť žiadať jej priznanie v súdnom konaní a v takomto konaní preukázať ako jej dôvodnosť, tak aj to, že táto nie je premlčaná.

Ohľadne vecnej stránky žaloby sa súd stotožňuje so skutkovými závermi žaloby a jej podrobnou právnou argumentáciou v žalobe a konštatuje absolútnu neplatnosť spornej DoZzM špecifikovanej vo výrokovej časti rozsudku. Táto dohoda bola „uzatváraná“ súčasne s ÚZ (Zmluvou o revolvingovom úvere) podpísanej žalobcom dňa 16.09.2012 a žalovaným dňa 19.09.2012, na podklade ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi o. i. úver vo výške 1.500,- eur, splatného v 42 mesačných splátkach po 80,37 eura, s úrokovou sadzbou 70,01 % p.a. Žalovaný v žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu neuviedol žiadny bližší rozpis toho, z čoho (akých dielčích položiek) má vôbec ním k 17.08.2015 vyčíslená splatná pohľadávka vo výške 2.872,29 eura pozostávať.

Daná pohľadávka má základ v spotrebiteľskej zmluve, čiže ide o spotrebiteľský záväzok, v ktorej faktická nerovnosť vo vzťahoch medzi spotrebiteľom a dodávateľom v neprospech spotrebiteľa pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a úroveň informovanosti, je vyvažovaná právnymi prostriedkami spadajúcimi do systému ochrany spotrebiteľa v našom právnom poriadku, predovšetkým obsahnutých v § 52 a nasl. OZ a ďalších normách tzv. spotrebiteľského práva, ktoré súdu o. i. umožňujú ex offio kontrolu prijateľnosti zmluvných klauzúl. Súd zo skutočností, ktorými žalobca v žalobe odôvodňoval jej dôvodnosť, zdôrazňuje predovšetkým to, že daný spôsob prakticky vylučuje (pre prípad, že nedôjde k dobrovoľnému uspokojeniu splatného záväzku) reálnu potrebu zo strany veriteľa, aby si svoju pohľadávku uplatňoval v súdnom konaní a tým ju podrobil súdnemu prieskumu pokiaľ ide o jej dôvodnosť, či ním tvrdená pohľadávka čo i len v určitej časti nemá základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, ktoré v prípade ich neprijateľnosti sú neplatné, teda či ide skutočne o dôvodnú pohľadávku alebo o pohľadávku neexistujúcu. Okrem toho daným spôsobom nie je vôbec odkontrolovateľné, či veriteľom vyčíslovaná pohľadávka popripade nie je čisto „fiktívna“. V prípade možného zneužitia tohto prostriedku voči spotrebiteľovi, ako už súd naznačil, by tento musel byť aktívny a musel by sa domáhať v sporovom konaní vrátenia neprávom týmto spôsobom zrazených súm z jeho mzdy, v ktorom by ho zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania takej skutočnosti (namiesto toho, aby veriteľ v záujme vymoženia svojej splatnej pohľadávky si musel takúto pohľadávku uplatniť na súde a v rámci konania preukazovať ako žalobca jej dôvodnosť). Daný zabezpečovací a súčasne uspokojovací prostriedok teda efektívne umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie aj nejudikovanej pohľadávky, vylúčiac tým

zákonom predpokladané prostriedky ochrany práv spotrebiteľa, včítane súdneho prieskumu toho, či ním uvádzaná pohľadávka má vôbec základ v platnom právnom úkone a dokonca umožňuje uspokojenie aj pohľadávky premlčanej alebo pohľadávky (príslušenstva pohľadávky), ktoré by už s ohľadom na odstup času nemohlo byť úspešne vymožené v rámci exekúcie napriek existencii exekučného titulu, ktorým bolo priznané (§ 61b ods. 3 Exekučného poriadku) a tiež aj pohľadávky „fiktívnej“.

Pokiaľ ide o otázku premlčania, s účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri akýchkoľvek nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offa prihlíadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi, teda nielen v prípade námietky dlžníka ako tomu bolo do účinnosti uvedeného ustanovenia. Predmetná DoZzM umožňuje žalovanému ako veriteľovi realizovať svoje právo bez časového obmedzenia, teda aj po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

Tunajší súd v sporoch, v ktorých vystupoval terajší žalovaný ako žalobca o zaplatenie pohľadávok z obdobných úverových zmlúv ako zmlúv spotrebiteľských, opakovane judikoval (napr. veci sp. zn. 5C/36/2014, 5C/21/2014, 5C/31/2014...), že žalovaným uzatvárané zmluvy majúce charakter formulára okrem toho, že buď neobsahovali všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej „uzatvárania“ (ďalej len „ZoSÚ“) požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. dátum splatnosti prvej a poslednej splátky úveru, čo bolo uvádzané až v oznámení veriteľa o schválení úveru), resp. časť povinných údajov (údaje ohľadne RPMN v bodoch 5 a 6 zmluvy pri úvere a aj revolvingu) bola uvádzaná rozdielne a ak k zmene časti zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, resp. k ich dopĺňaniu malo dôjsť až po podpise zmluvy dlžníkom, vo forme oznámenia žalovaného ako veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, keď dlžník prípadné doplnenie zmluvy a žalovaným vyplnené rozdielne údaje ohľadne RPMN úveru a revolvingu, spôsobom predpokladaným pre písomnú formu neakceptoval (písomne ho neprijal), je potrebné žalovaným v bode 6 ÚZ pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke dlžníka v bode 5 ÚZ a jeho prípadné dopĺňovanie formou oznámenia žalovaného o schválení úveru, považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ). Hoci k uzavretiu ÚZ, na podklade ktorej však žalovaný poskytol žalobcovi úver, nedošlo, daná DoZzM umožňuje žalovanému docieľiť napadnutou DoZzM uspokojenie pohľadávky žalovaného, aká by mu prislúchala v prípade, že by došlo k platnému uzavretiu ÚZ a súčasne by táto ÚZ spĺňala všetky ZoSÚ požadované náležitosti, ktorých nedostatok zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Dôvodnými boli aj žalobcom namietané nedostatky ohľadne obsahovej stránky predmetnej DoZzM. Žalovaný v priebehu konania nijako nenamietal argumentáciu žalobcu, tvrdiaceho, že bez toho, aby podpísal všetky listiny, ktoré mu boli pri podpise ÚZ predložené na podpis, teda aj DoZzM, by nedošlo k poskytnutiu žiadaného úveru. S ohľadom na okolnosti „uzatvárania“, presnejšie podpisovania ÚZ a ostatných listín žalobcom včítane spornej DoZzM tak ako ich uvádzal žalobca, ktorý podpisoval všetko to, čo mu ukázala žalovaného sprostredkovateľka, s ktorou pri „uzatváraní ÚZ“ jednal, že to má podpísať ako predpoklad poskytnutia úveru, bez toho, že by si aspoň zbežne prečítal, čo podpisuje a teda vedel, čo všetko podpisuje, je súčasne predmetná DoZzM úkonom neplatným aj podľa § 37 ods. 1 OZ, čiže daný úkon je neplatný pre nedostatky vôle žalobcu uzavrieť predmetnú DoZzM (nedostatok vážnosti jeho vôle takýto úkon uzavrieť).

Z uvedeného vyplýva, že okrem neprijateľnosti danej DoZzM ako zabezpečovacieho a uhradzovacieho prostriedku veriteľa voči žalobcovi ako spotrebiteľovi, umožňujúcej dosiahnuť od žalobcu mimosúdne plnenie napriek jeho nesúhlasu a bez akejkoľvek predchádzajúcej súdnej kontroly veriteľom uplatňovanej pohľadávky z pohľadu jej oprávnenosti (pre neprijateľnosť a teda neplatnosť takejto formulárovej zmluvy, ktorá nebola individuálne dojednaná v zmysle § 53 ods. 5 OZ), je daná jej absolútna neplatnosť aj podľa § 37 ods. 1 OZ.

Preto s poukazom na vyššie uvedené, stotožniac sa aj s argumentáciou žalobcu k neplatnosti spornej DoZzM v podanej žalobe, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v I. výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorému by inak ako plne úspešnému účastníkovi prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O.s.p., právo na ich náhradu nepriznal,

pretože žalobca si žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalobcovi v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).